

تصویر سلامت

دوره ۲ شماره ۳ سال ۱۳۹۰ صفحه ۱۲ - ۷

بررسی اپیدمیولوژیک مسمومین با قرص فسفیدآلومینیوم بستری شده در یکی از مراکز تخصصی ارجاع مسمومین شمال ایران

علی بنگذار محمدی^۱، مریم زارع نهنگی^{*}^۲

چکیده

زمینه و اهداف: در طی دهه های اخیر در ایران فسفیدآلومینیوم جهت خودکشی در تهران و سایر مناطق کشور استفاده می شود. فسفید آلومینیوم یک فسفید غیر ارگانیک جامد می باشد که به دنبال مصرف با درگیری تقریباً تمام ارگان های حیاتی بدن باعث بروز تظاهرات کلینیکی مختلفی می شود. ما در این بررسی به مطالعه عوامل اپیدمیولوژیک مسمومین با قرص فسفیدآلومینیوم، بستری شده در بیمارستان بهارلو تهران در طی دو سال پرداخته ایم.

مواد و روش ها: این مطالعه گذشته نگر، به صورت بررسی بیماران (case series) مسموم با فسفیدآلومینیوم که در بیمارستان بهارلو تهران بستری شده بودند می باشد. بعد از جمع آوری داده ها در فرم های از پیش طراحی شده، اقدام به آنالیز داده ها توسط نرم افزار رایانه ای SPSS شد.

یافته ها: در این مطالعه جمماً ۷۱ مورد مسمومیت با قرص فسفیدآلومینیوم با میانگین سنی 27.18 ± 11.29 سال مورد بررسی قرار گرفت. متوسط تعداد قرص مصرفی $1/27 \pm 0.73$ عدد بود. ۶۸ نفر (۹۵٪) به صورت عمدى و با قصد خودکشی اقدام به مصرف قرص نموده بودند.

میزان کشندگی قرص فسفیدآلومینیوم تازه (fresh) در این مطالعه برابر ۵۱٪ بود.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به میزان کشندگی قرص فسفیدآلومینیوم انجام اقدامات پیشگیرانه بهداشتی به منظور کاهش تمایل و دسترسی افراد به فسفیدآلومینیوم و نیز آموزش و افزایش آگاهی پرستن بهداشتی، درمانی و مدیریتی دانشگاه های علوم پزشکی ضروری به نظر می رسد.

کلیدواژه ها: فسفیدآلومینیوم، مسمومیت، خودکشی

۱. بخش مسمومیت، بیمارستان سینا، گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز، تبریز، ایران
۲. بخش نفروЛОژی، بیمارستان امام رضا، گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز، تبریز، ایران

(Email: dr_mzaare@yahoo.com)

مقدمه

فسفیدآلومینیوم که در ایران و هندوستان با نام قرص برنج یا قرص گندم شناخته می‌شود، یک فسفید غیر ارگانیک جامد می‌باشد که در تماس با آب حل نشده ولی واکنش نشان داده و تولید گاز فسفین میکند (۱۰ و ۱۱). فسفیدآلومینیوم با درگیری تقریباً تمام ارگان‌های حیاتی بدن باعث بروز تظاهرات کلینیکی مختلفی می‌شود (۱۲). علت مرگ خصوصاً در طی ۲۴ ساعت اول معمولاً به دلیل درگیری سیستم قلبی رعروقی (۱۳ و ۱۴) و کارديوتوكسیستی می‌باشد (۱۵-۱۷). این ماده به صورت قرص یا پودر در دسترس می‌باشد که قرص‌های آن سه گرمی و حاوی ۵۶٪ فسفیدآلومینیوم و ۴۴٪ مواد نگهدارنده همچون پارافین و کربنات آلومینیوم می‌باشد (۱۸ و ۱۹). در طی دهه‌های اخیر در ایران فسفیدآلومینیوم جهت خودکشی در تهران و سایر مناطق کشور استفاده می‌شود (۲۰ و ۲۱).

بخش مسمومین بیمارستان بهارلو به عنوان دومین مرکز تخصصی تشخیص و درمان مسمومین در سطح تهران همه روزه پاسخگوی ارجاع و مراجعت‌های متعدد ناشی از مسمومیت‌های عمده و اتفاقی به این مرکز می‌باشد. ما در این بررسی به مطالعه عوامل اپیدمیولوژیک مسمومیت‌های ناشی از قرص فسفیدآلومینیوم در مسمومین بسته شده در بیمارستان بهارلو تهران پرداخته ایم.

مواد و روش‌ها

این مطالعه پژوهشی توصیفی گذشته نگر، به صورت بررسی بیماران (Case Series) بوده که بعد از سرشماری دو سالانه در بیمارستان بهارلو تهران، تمامی پرونده‌های بیمارستانی مسمومیتی که به دلیل مصرف قرص فسفیدآلومینیوم در مرکز مسمومین بهارلو در طی سال‌های ۱۳۸۷-۸۸ پذیرش و بستره شده بودند مورد مطالعه قرار گرفتند. متغیرهای متعدد موجود در پرونده‌ها در فرم جمع‌آوری اطلاعات که از قبل آماده شده بود ثبت و بررسی شده و در نهایت بواسیله نرم افزار رایانه‌ای SPSS16 با استفاده از آزمون‌های آماری t-test و کای دو تجزیه و تحلیل داده‌ها انجام گردید. در این مطالعه با بررسی پرونده بیماران متغیرهای لازم به دست آمده و در هیچ مرحله‌ای از تحقیق اسامی و اطلاعات شخصی بیماران در هیچ جایی منتشر نشده و نخواهد شد و همچنین با توجه به عدم اخذ و تحمل هزینه اضافی به بیمار و بستگان و خانواده او در نتیجه اصول بیانه هلسینیکی بطور کامل رعایت شده است.

یافته‌ها

در این بررسی جمعاً ۷۱ مورد مسمومیت با قرص فسفیدآلومینیوم با میانگین سنی $11/29 \pm 26/18$ و محدوده سنی

هر ساله صدها هزار نفر از مردم دنیا در اثر مصرف یا استفاده غلط از آفت کش‌ها دچار مرگ می‌شوند (۱). اکثر مرگ‌های ناشی از آفت کش که از بیمارستان‌ها گزارش می‌شود ناشی از اقدام به خودکشی است (۲). در کشورهای صنعتی اکثر مردم جهت خودکشی از داروهایی استفاده می‌کنند که نسبتاً بی خطر هستند. ولی در کشورهای در حال توسعه وضعیت کاملاً متفاوت بوده و به طور شایع از آفت کش‌های کشاورزی استفاده می‌شود. همچنین در کشورهای صنعتی، مردان دو الی سه برابر بیشتر از زنان اقدام به خودکشی می‌کنند. البته اگر در کشورهای صنعتی نیز به روش‌های خطرناک برای خودکشی همچون آفت کش تمایل وجود داشته و آفت کش‌ها به طور آسان نیز در دسترس باشند، ممکن است اپیدمیولوژی خودکشی در این کشورها نیز کاملاً تغییر یابد (۳). در بررسی اپیدمیولوژیک تماس با فسفید هیدروژن که به مرکز مسمومین شهر ماینر آلمان در طی ۱۹۸۳ تا ۲۰۰۳ گزارش شده بود، ۱۸۳ مورد مسمومیت با فسفیدآلومینیوم وجود داشته که ۶۵٪ بتصور تماس اتفاقی و ناخواسته بوده، ۲۸٪ با قصد خودکشی بوده، ۵٪ تماس شغلی و در ۲٪ علت تماس مشخص نشده بود. بیشترین میزان مسمومیت در سال ۱۹۹۸ در مردان با سن بالای ۱۸ سال بوده و مرگ فقط در موارد مصرف عمده اتفاق داده بود (۴). در ۵۰٪ بررسی‌های انجام گرفته در کشور نیپال بیش از ۱۴٪ با فسفیدها) خودکشی‌ها با آفت کش‌ها انجام گرفته بود (۱٪ با فسفیدها) و زنان بیشتر اقدام به خودکشی کرده و ازدواج عامل کاهش میزان خودکشی در مردان و افزایش آن در زنان بوده و میزان خودکشی در فضول بارانی افزایش یافته بود (۵). در هندوستان اکثر موارد مسمومیت در افراد جوان و به قصد خودکشی بوده و مردان دو برابر زنان اقدام به خودکشی کرده و مسمومیت بیشتر در گروه‌های اجتماعی و اقتصادی پائین جامعه (روسیای بیشتر از شهرنشین) رخ داده بود و در بیش از ۵۰٪ موارد فسفیدآلومینیوم عامل مسمومیت بوده است (۶ و ۷). در بررسی‌های انجام گرفته در استان مازندران تا سال ۲۰۰۰ میلادی بیش از ۵۰٪ مسمومیت‌ها به قصد خودکشی بوده و بیشترین مسمومیت در سینه ۱۶-۲۵ سال و در فصل تابستان اتفاق افتاده است. اکثر مسمومیت‌ها با عوامل دارویی (۷۹٪) بوده و در بین عوامل غیر دارویی حدود ۸۰٪ موارد توسط آفت کش‌ها ایجاد شده (۷۹٪ فسفیدآلومینیوم) و علت اکثر مرگ‌ها آفت کش‌ها بوده اند (۸). در بررسی انجام گرفته در بیمارستان لقمان تهران در سال ۲۰۰۳ میلادی ۶۹٪ مسمومیت‌ها در سینه ۱۳-۳۰ سال رخ داده و ۷۹٪ مسمومیت‌ها با قصد خودکشی بوده، آفت کش‌ها عامل ۶۷٪ از کل موارد مسمومیت بوده و فسفیدآلومینیوم عامل ۲۸٪ از کل مرگ‌ها بود (۹).

مصرفی ۱/۰۵۲±۰/۱۶ عدد و ۳۹ نفر (۵۴/۹٪) زن با میانگین سنی ۱/۰۷±۰/۲۴ سال و متوسط تعداد قرص مصرفی ۰/۰۸±۰/۰۵ عدد بودند.

۴-۶۶ سال مورد بررسی قرار گرفت. ۳ نفر (۴٪) از مسمومین زیر ۱۶ سال، ۵۲ نفر (۷۲٪) بین سنین ۱۶-۳۰ و ۱۶ نفر (۲۲٪) از مسمومین بالای ۳۰ سال سن داشتند. متوسط تعداد قرص مصرفی 27 ± 0.73 عدد با حداقل مقدار قرص مصرفی کمتر از یک ربع قرص (یک نفر) و حداکثر تعداد قرص مصرفی ۴ عدد (یک نفر) بود.

از مجموع ۷۱ بیمار بررسی شده ۲۲ نفر (۴۵٪) مرد با میانگین سنی 29 ± 5.84 سال و متوسط تعداد قرص

جدول ۱. جدول پیش آگهی، نوع، نحوه و میزان توزیع مسمومین با قرص فسیلید آلومنیوم بر اساس شغل، محل سکونت، فصول مختلف سال، تا هل، روش مسمومیت و سابقه بیماری

نوع فرصل	سیر بیماری	فوت	بهبودی	تازه	کنه	تعداد قرص		سن	جنسيت	تعداد (درصد)		
						مصرفی ^۱	مرد					
بی کار				۶	۴۰	۲۴	۲۲	۱/۲۰±۰/۷۰	۲۲/۴۷±۸/۲۸	۲۳	۲۳	(%)۶۴/۴(۴۶
کارمند				۰	۵	۳	۲	۱/۲۰±۰/۴۴	۲۸/۴۰±۹/۶۸	۲	۳	(%)۷/۵
کارگر				۱	۲	۲	۱	۱/۶۶±۰/۵۷	۲۷/۰۰±۷/۰۵	۳	۰	(%)۴/۲(۳
خانه دار				۱	۱۰	۸	۳	۱/۰۲±۰/۴۱	۳۶/۰۰±۹/۰۹	۰	۱۱	(%)۱۰/۵(۱۱
آزاد				۰	۴	۱	۳	۱/۷۵±۰/۹۵	۳۴/۲۵±۱۳/۸۴	۳	۱	(%)۶/۴
نظمی بازنشسته				۱	۰	۱	۰	۴±۰	۶۵±۰	۱	۰	(%)۱/۴(۱
کودک				۰	۱	۰	۱	۱±۰	۴±۰	۰	۱	(%)۱/۴(۱
تهران				۴	۳۰	۱۸	۱۶	۱/۳۲±۰/۶۶	۲۲/۴۱±۹/۱۱	۱۶	۱۸	(%)۴۷/۹(۳۴
شهرهای دیگر				۵	۲۶	۱۹	۱۲	۱/۱۲±۰/۷۷	۲۵/۵۱±۱۰/۸۱	۱۲	۱۹	(%)۴۳/۷(۳۱
روستا				۰	۳	۲	۱	۱/۶۶±۰/۵۷	۳۸/۳۳±۲۴/۰۹	۲	۱	(%)۴/۲(۳
خودکشی				۱	۱۲	۷	۷	۱/۱۴±۰/۶۲	۲۶/۰±۹/۴۸	۴	۹	(%)۱۸/۳(۱۳
اختلال روانی				۷	۲۶	۲۵	۸	۱/۱۴±۰/۷۹	۲۸/۸۱±۱۱/۱۶	۱۸	۱۵	(%)۴۷/۵(۳۳
اعتباد				۱	۶	۴	۳	۱/۰۵±۰/۱۸۶	۳۳/۰±۱۰/۸۱	۶	۱	(%)۹/۹(۷
بیماری مزم من جسمی				۱	۷	۴	۴	۱/۷۵±۰/۱۳۳	۳۱/۳۷±۱۸/۳۹	۶	۲	(%)۱۱/۳(۸
خودکشی				۸	۶۰	۳۸	۳۰	۱/۲۷±۰/۷۳	۲۶/۶۱±۱۱/۱۸	۳۲	۳۶	(%)۹۰/۸(۶۸
تصادفی				۱	۱	۱	۱	۰/۶۲±۰/۵۳	۱۵±۱۰/۰۰	۰	۲	(%)۲/۸(۲
احتمال قتل				۰	۱	۰	۱	۲±۰	۱۹±۰	۰	۱	(%)۱/۴(۱
مجرد				۵	۳۸	۱۹	۲۴	۱/۱۸±۰/۷۹	۲۰/۲۰±۴/۴۶	۱۸	۲۵	(%)۶۰/۷(۴۳
متاهل				۴	۲۱	۱۹	۶	۱/۳۲±۰/۷۶	۳۵/۶۸±۱۱/۹۴	۱۲	۱۳	(%)۳۵/۲(۲۵
مطلقه یا ماتارکه				۰	۲	۰	۲	۲/۰±۱/۴۱	۳۹/۰±۲۲/۶۲	۱	۱	(%)۲/۸(۲
فوت همسر				۰	۱	۱	۰	۲±۰	۲۰±۰	۱	۰	(%)۱/۴(۱
بهار				۵	۹	۱۲	۲	۱/۰۵±۰/۴۶	۲۹/۱۴±۱۰/۷۱	۴	۱۰	(%)۱۹/۷(۱۴
تابستان				۰	۱۵	۸	۷	۱/۰۸±۰/۴۱	۲۳/۹۳±۵/۸۷	۶	۹	(%)۲۱/۱(۱۵
پاییز				۱	۲۰	۸	۱۳	۱/۵۳±۰/۹۴	۲۷/۹۵±۱۴/۷۹	۱۳	۸	(%)۲۹/۷(۲۱
زمستان				۳	۱۸	۱۱	۱۰	۱/۲۹±۰/۸۰	۲۴/۰۴±۱۰/۵۳	۹	۱۲	(%)۲۹/۷(۲۱

(Mean±Std.deviation معيار انحراف میانگین ±)

نوع و نحوه مصرف قرص در یک نفر نامعلوم

محل سکونت سه نفر نامعلوم

بیماران (۸۷/۳٪) اقدام به مصرف قرص تازه (fresh) و نفر (۱۲/۷٪) قرص غیرتازه (exposed)- یک نفر (۱/۴٪) مصرف قرص کهنه، یک نفر (۱/۴٪) مصرف قرص پودر شده و هفت نفر (۹/۹٪) مصرف قرص حل شده در داخل آب - نموده بودند. تعداد ۳۲ نفر (۴۵/۱٪) از کل مسمومین ۱۳ نفر (۴۰/۶٪) از مدان و ۱۹ نفر (۴۸/۷٪) از زنان - باسخ. به دادمانی های

طريقه مسموميت در اکثریت بیماران خودکشی بود به جز در یک نفر (۱/۴) که علت مصرف ناشخص و احتمال قتل مطرح بود. در بیماران تحت مطالعه به جز در یک بیمار (۱/۴) که همzمان از قرص دیازپام نیز استفاده نموده بود، در سایر موارد دارو یا ماده ای همراه با قرص فسخنده آله مسینه م مصرف شده بود. شخصت و ده نفر از

می‌تواند ناشی از تفاوت‌های فرهنگی، اجتماعی و استرس‌های بیشتر ناشی از مشکلات اجتماعی و اقتصادی در افراد مجرد منطقه مورد مطالعه ما باشد.

اکثریت بیماران مسموم با این قرص در محدوده سنی ۱۶ تا ۳۰ سال قرار داشتند که مشابه با سایر مطالعات بوده (۶۰-۹۶ و ۱۸۰-۲۱ و ۲۲۰-۲۵ و ۲۷۰-۳۲ و ۳۶۰-۳۳) و حاکی از دیسترس‌های هیجانی بیشتر در بالغین جوان می‌باشد. علاوه بر این موضوع فوق می‌تواند نشانگر اهمیت تأمین نیازهای عاطفی، شغلی و مالی جوانان از یک سو و ممنوعیت فروش قرص فسفیدآلومینیوم در عطاری‌ها یا ممنوعیت فروش آن به نوجوانان و جوانان و عدم ارائه در بازار جهت مصارف خانگی و غیر صنعتی از سوی دیگر باشد که با این اقدامات احتمال دسترسی این افراد به فسفیدآلومینیوم خصوصاً در موقعیت‌های هیجانی ناگهانی کاهش می‌آید.

در مطالعه ما میزان این مسمومیت در شهرنشین‌ها بیشتر از ساکنین روستاها بوده که با بعضی مطالعات (۳۲۰-۵) همخوانی داشته و با بعضی دیگر از مطالعات (۲۸۰-۶۰) متفاوت بود که این تفاوت‌ها می‌تواند ناشی از نوع مسمومیت، سطح فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، نحوه ارجاع بیماران و محل انجام مطالعات باشد.

در مجموع با توجه به ارزان و در دسترس بودن قرص فسفیدآلومینیوم (۱۹۰-۲۲۰ و ۲۶۰-۳۶۰) و همچنین شیوع بیشتر مسمومیت با این قرص در افراد مجرد بیکار یا زنان خانه دار خصوصاً در سنین جوانی (۳۱-۳۲ و ۳۶-۳۷)، علاوه بر این اقدامات پیشگیرانه فوق الذکر؛ اضافه کردن مواد تهوع آور به قرص‌های فسفیدآلومینیوم، نصب برچسب خطرناک بودن و نصب برچسب هشدارهایی همچون عدم قرارگیری در دسترس اطفال و عدم استفاده در محیط منزل و بسته بندی و عرضه قرص فسفیدآلومینیوم به صورتی غیر از قرص و در داخل بسته‌های فلزی یا پلاستیکی بزرگ غیرقابل بلع و غیرقابل باز شدن که دارای سوراخ‌های ریز جهت آزاد سازی گاز فسفین باشند، به منظور کاهش مسمومیت با این قرص توصیه می‌شود.

مطالعه حاضر در یکی از مراکز اصلی ارجاع و بستری مسمومین تهران انجام شده است و با توجه به شیوع متفاوت این نوع مسمومیت در نقاط مختلف کشور (۳۸) مطالعات وسیع و همزمان در چندین مرکز می‌توانست مناسب تر باشد. ولی با عنایت به اینکه مسمومیت با قرص فسفیدآلومینیوم در مناطق خاصی از کشور شیوع داشته و مرکز مسمومین بهارلو یکی از مراکز اصلی ارجاع و درمان این نوع مسمومیت‌ها در مناطق مرکزی و شمال ایران می‌باشد و با توجه به جدید بودن مطالعه، اطلاعات این تحقیق می‌تواند در برنامه ریزی و مدیریت آموزشی، بهداشتی و درمانی مفید واقع شود.

حمایتی نداده و در نهایت فوت نموده بودند. مرگ و میر تنها در بیمارانی که از قرص تازه استفاده نموده بودند، مشاهده شد و میزان کشنده‌گی قرص فسفیدآلومینیوم تازه (fresh) در این مطالعه برابر ۵۱/۶٪ بود.

بحث

یافته‌های مطالعه حاضر و سایر مطالعات انجام گرفته در ایران (۱۹۰-۲۱)، هندستان (۲۸-۲۴) و مراکش (۲۹) بیانگر این است که در کشورهای در حال توسعه اکثرب موارد تماس با قرص فسفیدآلومینیوم به قصد خودکشی می‌باشد، که می‌تواند به دلیل دسترسی آسان‌تر، ارزان‌تر بودن و آکاهی نسبی از میزان کشنده‌گی آن باشد. عواملی که باعث اقدام فرد به خودکشی می‌شوند شامل مشکلات خانوادگی، اعتیاد به الکل و داروها، دیسترسی‌های هیجانی (شایع ترین علت اقدام به خودکشی در افراد جوان) (۳)، افسردگی، بیماری جسمانی، گوش‌گیری و انزوای اجتماعی و مشکلات مالی و شغلی می‌باشند (۱).

در مطالعه Lauterbach در آلمان (۴) از تالیوم، بنزودیازپین‌ها، انواع آفت کش‌ها و پاک کننده‌های خانگی همراه با فسفیدآلومینیوم به منظور خودکشی استفاده شده بود و لی در مطالعه ما این موارد مشاهده نشد. در مطالعه حاضر بیشترین میزان مسمومیت در فضول پاییز و زمستان رخ داده بود و لی در مطالعات شادنیا در تهران (۲۳) و کاپور در هند (۲۸) بیشترین تعداد بیماران بستری در فضول زمستان و بهار و در مطالعه مقدم نیا و عبدالهی در بابل (۸) در فضول تابستان و بهار گزارش شده بود که این تشابه و تفاوت‌ها می‌تواند ناشی از موقعیت جغرافیایی و آداب و رسوم فرهنگی و اجتماعی و نحوه ذخیره سازی برنج یا گندم و میزان دسترسی به قرص فسفیدآلومینیوم باشد.

در جوامع صنعتی میزان خودکشی در مردان بیش از زنان بوده (۳۰-۳)؛ ولی در بعضی مطالعات انجام گرفته در مراکش (۲۶-۲۹)، ایران (۸)، نپال (۵) و هند (۳۱) میزان مسمومیت عمده با فسفیدآلومینیوم مشابه مطالعه ما، در زنان بیش از مردان گزارش شده که این امر می‌تواند ناشی از مشکلات اجتماعی و خانوادگی و همچنین سهوالت دسترسی به قرص فسفیدآلومینیوم در منزل در موارد تکانه‌های ناگهانی اقدام به خودکشی باشد. با توجه به این تفاوت جنسیتی توصیه می‌شود که توجه به این قشر از اجتماع و حل مشکلات و معضلات خانوادگی و اجتماعی زنان در رأس امور برنامه‌های سازمان‌های مددکاری و نهادهای برنامه ریز و شبکه‌های بهداشتی درمانی قرار گیرد.

در مطالعه حاضر (۶۰/۶٪) و مطالعه سلطانی نژاد (۶۶/۷٪) در تهران (۳۲) اکثریت بیماران مجرد بودند ولی در نپال (۵) حدود ۴۹٪ از مسمومین مجرد بودند که این اختلاف آماری

نتیجه کیری

باتوجه به میزان کشندگی قرص برقج شیمیایی یا همان فسفید آلمینیوم انجام اقدامات پیشگیرانه بهداشتی به منظور کاهش تمايل و دسترسی افراد به فسفید آلمینیوم و نیز آموزش و افزایش آگاهی پرسنل بهداشتی، درمانی و مدیریتی دانشگاه های علوم پزشکی ضروری به نظر می رسد.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان مقاله از استاد و مدیر محترم گروه تخصصی پزشکی قانونی دانشگاه علوم پزشکی تهران جناب آقای دکتر فخرالدین قدسی نژاد به دلیل مساعدت های معنوی و همچنین دستیاران گروه مربوطه به دلیل انجام درمان های اصولی و علمی و همچنین ثبت دقیق اطلاعات بیماران در پرونده‌ها کمال تشکر دارند.

References

- Konradsen F, Hoek W, Cole D, Hutchinson G, Daisley H, Singh S, et al. Reducing acute poisoning in developing countries options for restricting the availability of pesticides. *Toxicology* 2003; 192: 249-261.
- Eddleston M, Karalliedde L, Buckley N, Fernando R, Hutchinson G, Isbister G, et al. Pesticide poisoning in the developing world a minimum pesticides list. *The Lancet* 2002; 360(9340): 1163-1167.
- Gunnell, D, Eddleston, M. Suicide by intentional ingestion of pesticides: a continuing tragedy in developing countries. *International Journal of Epidemiology* 2013; 32(6): 902-909.
- Lauterbach M, Solak E, Kaes J, Wiechelt J, Von Mach MA, & Weilemann LS. Epidemiology of hydrogen phosphide exposures in humans reported to the poison center in Mainz, Germany, 1983-2003. *Clinical Toxicology* 2005; 43(6): 575-581.
- Pokhrel D, Pant S, Pradhan A, Mansoor S. A Comparative Retrospective Study of Poisoning Cases in Central, Zonal and District Hospitals. *Kathmandu university Journal of science, Engineering and technology* 2008; 4(1): 40-48.
- Siwach S B, Gupta A. The profile of acute poisonings in Harayana-Rohtak Study. *The Journal of the Association of Physicians of India* 1995;43(11):756-759 .
- Alter P, Grimm W, Maisch B. Lethal heart failure caused by aluminium phosphide poisoning. *Intensive care medicine* 2001; 27(1):327.
- Moghadamnia A, Abdollahi M. An epidemiological study of poisoning in northern Islamic Republic of Iran. *Eastern Mediterranean Health Journal* 2002;8(1):88-94.
- Shadmia Sh, Esmaily H, Sasanian Gh, Pajoumand A , Hassanian-Moghaddam H, Abdollahi M. Pattern of acute poisoning in Tehran-Iran in 2003. *Human & Experimental Toxicology* 2007; 26:753–756.
- The international programme on chemical safety(IPCS); Chemical Safety Information from Intergovernmental Organizations; aluminium phosphide; Date of Peer Review: April 1997; available from:
http://www.inchem.org/documents/icsc/icsc/eics04_72.htm (Accessed Feb 2014).
- Extension Toxicology Network;Pesticide Information Profiles; Aluminum Phosphide; available from:
<http://pmep.cce.cornell.edu/profiles/extoxnet/24d-captan/aluminum-phosphide-ext.html>(Accessed Feb 2014).
- Gupta A, Ahlawat Sk . Aluminum Phosphide Poisoning A Review . *Clinical Toxicology* 1995 ; 33(1): 19-24 .
- KhoslaS.N, Nand N, Kumar P. Cardiovascular Complications of Aluminum Phosphide Poisoning. *Angiology* 1998; 39(4):355-359.
- Duenas, A, Perez-Castrillon JL, Cobos MA, Herreros,V. Treatment of the cardiovascular manifestations of phosphine poisoning with trimetazidine, a new antiischemic drug. *The American journal of emergency medicine* 1999; 17(2): 219-220.
- Wahab A, Zaheer MS, Wahab S, Khan RA. Acute aluminium phosphide poisoning: an update. *Hong Kong Journal of Emergency Medicine* 2008; 15(3):152-5 .
- Sharma A. Oral aluminium phosphide poisoning, Continuing Medical Education .*Indian Pediatrics* 1995; 32(3):55-60.
- Akkaoui M, Achour S, Abidi K, Himdi B, Madani A, Zeggwagh A, et al. Reversible myocardial injury associated with aluminum phosphide poisoning. *Clinical toxicology* 2007; 45(6):728-731.
- Rathore R , Ullah Khan M.Z. Morbidity, Mortality and Management of Wheat Pill Poisoning. *Esculapio J Services Inst Med Sci* 2007; 2(4):14-8.

19. Mehrpour O, Alfred S, Shadnia S, Keyler DE, Soltaninejad K, N Chalaki , et al. Hyperglycemia in acute aluminum phosphide poisoning as a potential prognostic factor. *Human & Experimental Toxicology* 2008; 27:591–595 .
20. Shadnia Sh, Rahimi M, Pajoumand A, Rasouli MH, Abdollahi M. Successful treatment of acute aluminium phosphide poisoning: possible benefit of coconut oil. *Human & Experimental Toxicology* 2005; 24: 215 -218
21. Saleki S , Azmoudeh Ardalan F , Javidan-Nejad A. Liver histopathology of fatal phosphine poisoning. *Forensic Science International* 2007;166 : 190–193.
22. Mehrpour O, Dolati M, Soltaninejad K, Shadnia Sh, Nazparvar B. Evaluation of histopathological changes in fatal aluminum phosphide poisoning. *Indian Journal of Forensic Medicine & Toxicology* 2008; 2(2):34-36.
23. Shadnia S, Sasanian G, Allami P, Hosseini A, Ranjbar A, Amini-Shirazi N, et al. A retrospective 7-years study of aluminum phosphide poisoning in Tehran: opportunities for prevention. *Human & experimental toxicology* 2009; 28(4):209-213.
24. Jain RK, Gouda NB, Sharma VK, Dubey TN, Shende A, Malik R, et al. Esophageal complications following aluminium phosphide ingestion: an emerging issue among survivors of poisoning. *Dysphagia* 2010; 25(4):271-276.
25. Refsum S, Klenk E, Kahlke W. Aluminium phosphide ingestion. *British medical journal* 1985; 290:110 .
26. Louriz M, Dendane T, Abidi K, Madani N, Abouqal R, Zeggwagh A. Prognostic factors of acute aluminum phosphide poisoning. *Indian journal of medical sciences* 2009; 63(6):227-234.
27. Chopra JS, Kalra OP, Malik VS, Sharma R. Aluminium phosphide poisoning: a prospective study of 16 cases in one year. *Postgraduate Medical Journal* 1986; 62:1113-1115.
28. Kapoor AK, Sinha US, Singh AK, Mehrotra R. An epidemiological study of aluminium phosphide poisoning at Allahabad. *Indian internet journal of forensic medicine and toxicology* , Online Journal; 2006 4(1) . available from : <http://www.indianjournals.com/ijor.aspx?target=ijor:ijfmt&volume=4&issue=1&article=001> (Accessed Feb 2014).
29. Hajouji IM, Oualili L, Abidi K, Abouqal R, Kerkeb O, Zeggwagh, A. Severity factors of aluminium phosphide poisoning (Phostoxin). In *Annales francaises d'anesthesie et de reanimation* 2006; 25(4): 382-385.
30. Malavade K , Serper M. Psychiatric principles. In *Goldfrank's Toxicologic Emergencies* (Nelson LS et al). 9th ed. MC Graw Hill Companies, 2011:265-274.
31. Darbari A, Tandon S, Chaudhary S, Bharadwaj M, Kumar A, Singh GP. Esophageal injuries due to aluminum phosphide tablet poisoning in India. *Asian cardiovascular and thoracic annals* 2008; 16(4):298-300.
32. Soltaninejad K, Faryadi M, Sardari F. Acute pesticide poisoning related deaths in Tehran during the period 2003-2004. *Journal of Forensic Legal Medicine* 2007;14(6):352-4.
33. Srivastava A, Peshin S, Kaleekal T, Gupta SK. An epidemiological study of poisoning cases reported to the national poisons information centre, All India Institute of Medical Sciences, New Delhi. *Human & experimental toxicology* 2005; 24(6): 279-285.
34. Jaiswal S, Verma RK, Tewari N. Aluminum phosphide poisoning: Effect of correction of severe metabolic acidosis on patient outcome. *Indian journal of critical care medicine* 2009; 13(1):21-24.
35. Sinha US, Kapoor AK, Singh AK, Gupta A, Mehrotra R. Histopathological changes in cases of aluminium phosphide poisoning. *Indian journal of pathology & microbiology* 2005; 48(2):177-180 .
36. Mostafazadeh B, Pajoumand A, Farzaneh E, Aghabikloei A, Rasouli MR. Blood levels of methemoglobin in patients with aluminum phosphide poisoning and its correlation with patient's outcome. *Journal of Medical Toxicology* 2011; 7(1):40-43.
37. Siwach SB, Singh P, Ahlawat S, Dua A, Sharma D. Serum & tissue magnesium content in patients of aluminium phosphide poisoning and critical evaluation of high dose magnesium sulphate therapy in reducing mortality. *The Journal of the Association of Physicians of India* 1994; 42(2):107-110.
38. Iranian Legal Medicine Organization. Mortality of Rice tablet poisoning is increased over four years(2008-2011),2012. Available from: <http://lmo.ir/index.aspx?siteid=1&pageid=2316&newswsview=10887> (Accessed Feb 2014) (Persian).